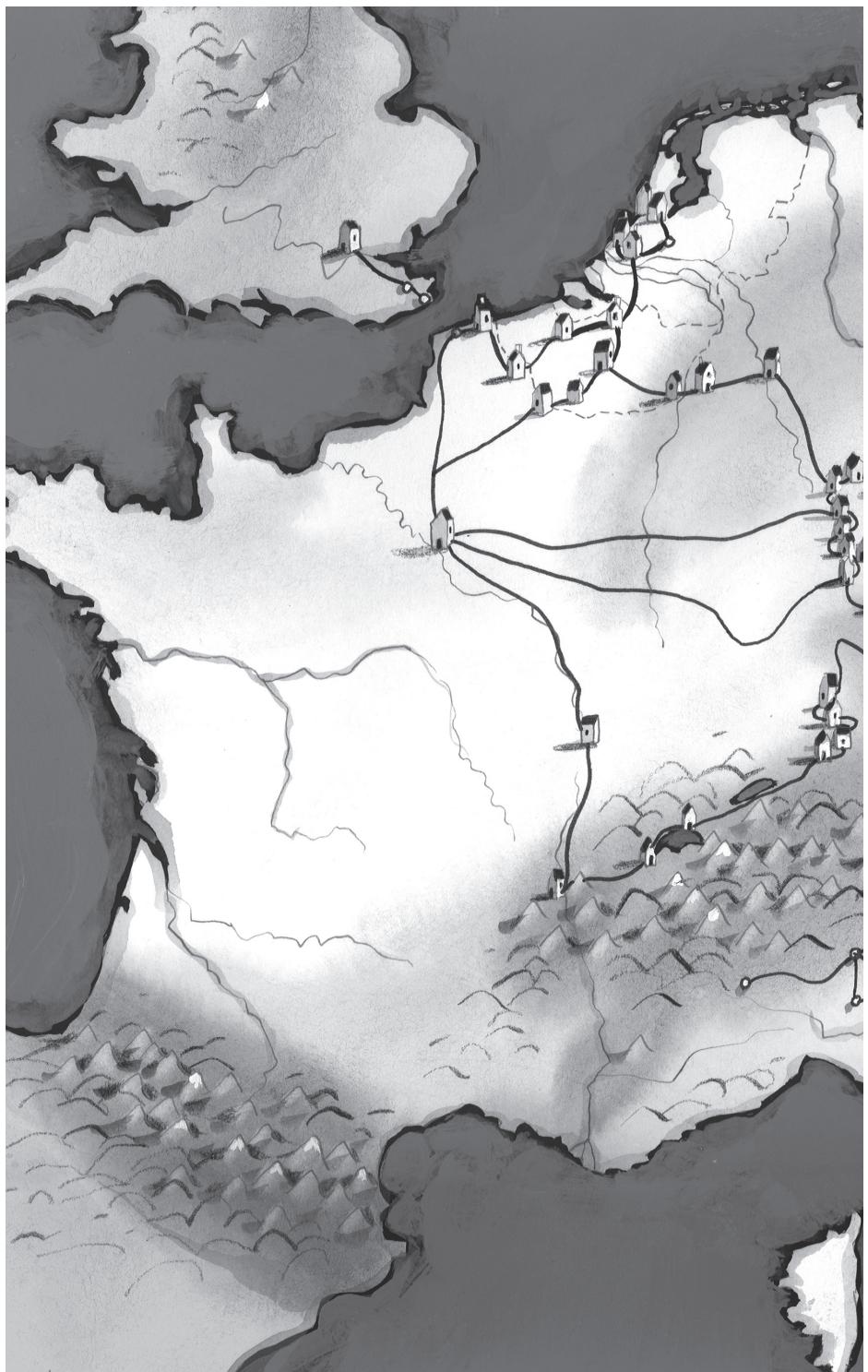
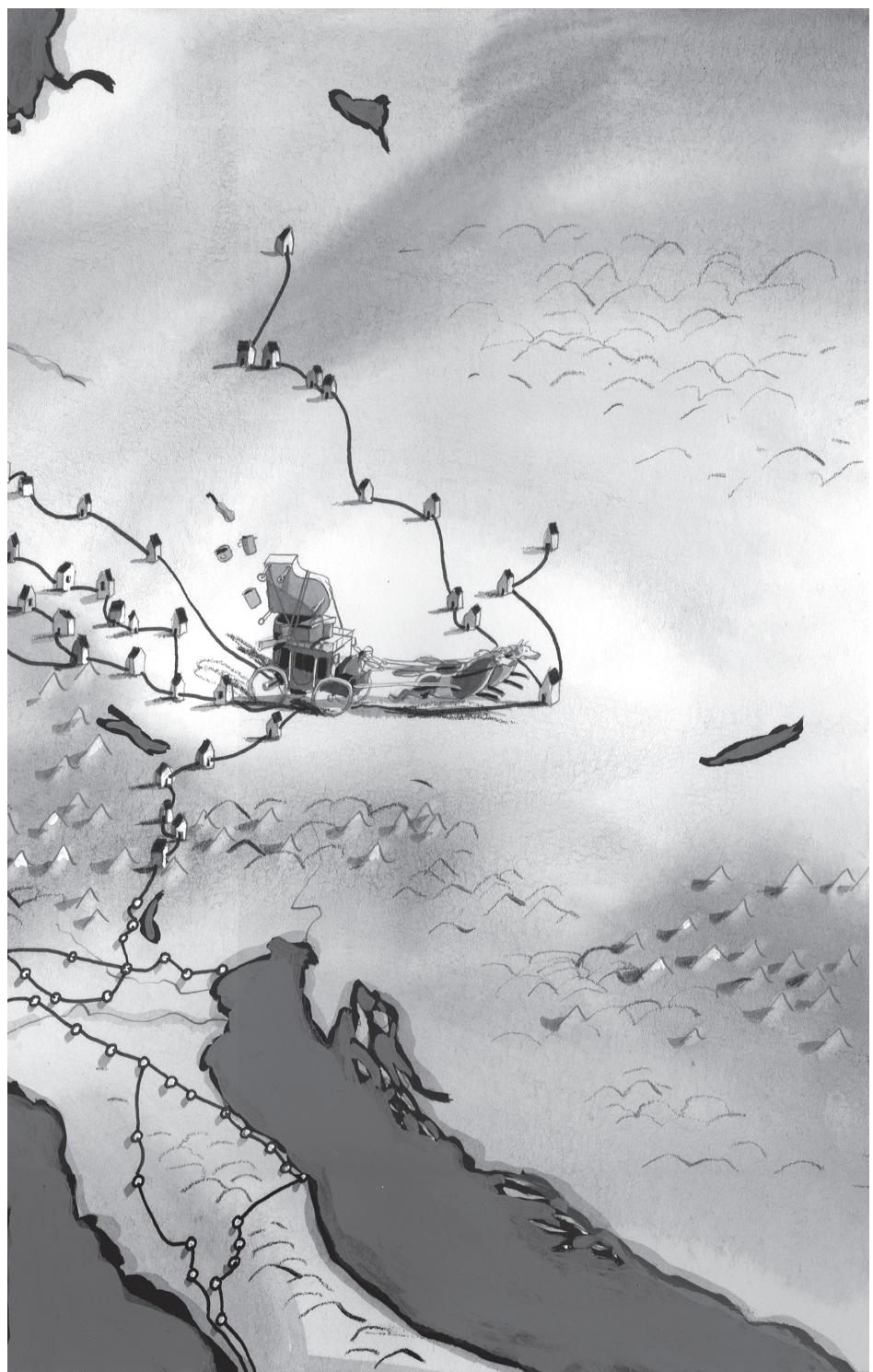


Sane de Baker

Mali Mocart na putu po svetu







*Sa zahvalnošću Vil i Tomu de Bakeru,
Hermanu de Jongu i Niku Drosu*

Naslov originala:

De kleine Mozart op wereldreis

© 2005 Uitgeverij Van Goor, Unieboek BV

© 2004 for the tekst Sanne de Bakker

© 2004 for the illustrations Mark Janssen

Copyright © 2008. za srpsko izdanje “Ružno pače”

OD “Ružno pače”
Bulevar oslobođenja 26,
21000 Novi Sad
www.ruzno-pace.rs

Glavni i odgovorni urednik:
Nebojša Burzan

Likovni urednik:
Veljko Damjanović

Lektura i korektura:
Ljiljana Čuk

Štampa:
Daniel Print
Novi Sad

ISBN 978-86-7608-063-2

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštampavati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom.

Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Sane de Baker

Mali Mocart

na putu po svetu



ilustracije:
Mark Jansen

Prevela:
Bojana Milinković - Mihailović



Ružnopace
Novi Sad, 2008.

Čim se upoznao sa muzikom, sva njegova čula postala su neosetljiva za sve drugo. Čak i dok se igrao, čuo je muziku. Kada smo premeštali igracke iz jedne sobe u drugu, morali smo da pevamo. Ili bi onaj ko je imao slobodne ruke svirao marš na violinu.

Nanerl Mocart



“Idemo na put oko sveta!”

“Oko sveta?”, upita mali Mocart. Zvuči uzbudljivo! Putovati po celom svetu... Pa, to je avantura! Sa rukama čvrsto prekrštenim na grudima, dlačice u nosiću su mu podrhtale od uzbuđenja.

“Da!”, reče otac veselo. “Sa mamom i Nane! **Nad-biskup** mi je odobrio odsustvo. Nastupaćemo svuda! U Augsburgu, Parizu, Briselu, Antverpenu. Svuda! Ceo svet mora da te upozna. Mog malog genijalca. Zamisli samo: sedmogodišnji dečak, po imenu Wolfgang Amadeus Mocart, svira **čembalo** bez greške, sa maramom zavezanim preko očiju. Na jednostavne melodije improvizuje složene varijacije. I ne samo to. Svira i **orgulje** i violinu kao da je to učio od rođenja!”

Otac trijumfalno zapljeska rukama. “Ti ćeš osvojiti svet, Volfi, zajedno sa tvojom dragom sestrom Nane.”

Volfi je zanemeo. Da osvoji svet? Kad bi on to samo mogao! “A hoćemo li ići i u Afriku?”, upita on iznena-

da. Tamo bih rado išao. Ko zna, možda moja muzika i u Africi postane popularna...

“Ne, Volfi, naravno da ne. Afrika! Čuj ti njega!”, od srca se nasmeja otac. “Ne, ići ćemo po Evropi.”

Ni to nije loše, pomisli Volfi, i Evropa je dovoljno velika. To je otkrio za vreme putovanja u Beč. Pre je mislio da je Salzburg ceo svet. Jedino mesto na zemaljskoj kugli. Ali, na putu za Beč, otkrio je da je svet mnogo veći nego što se moglo i zamisliti.

“Zdravo!”, čuo se prijateljski pozdrav iz hodnika. Bio je to gospodin Šahtner, prijatelj njegovog oca Leopolda. Otmen čovek blistavog lica.

Volfi potrča prema njemu i poljubi ga. Njegova brada bockala mu je usne poput iglica. “Idemo na put oko sveta!”

“Već sam čuo, dragi Volfi. Postaćete popularni!” Dok je milovao Volfijevu gustu, plavu kosu, prsti mu se upleše u jedan čuperak. Volfi oseti lako čupkanje. “Mnogo ćete mi nedostajati!”

“Gde je Andreas?”, upita otac.

“Neće doći, nažalost. Mora da neguje bolesnu majku.”

Leopold uzdahnu razočarano. “A naš **trio**?”

“Možemo i udvoje da sviramo”, reče Šahtner. “Potražićemo neki drugi komad.” Počeša se po bradi, što je izazvalo laki šum. “Šta misliš o ovoj divnoj **sonati**...”

“Nikako”, prekinu ga Leopold. “Ili sviramo trio, ili uopšte ne sviramo.”

Šahtner podsmešljivo reče: “Trio u kome sviraju samo prva violina i **viola** ne zvuči nikako.”

Nastade tišina. Volfi je gledao kroz prozor. Na polju je bilo mračno. Samo je prigušeno svetlo ulič-